

[Simonsen.]

hverken i Bemærkningerne eller i den højtærede Ministers Fremsættelsestale noget som helst i den Retning. Da Loven nu foreslaa forlænget uden Tidsbegrænsning, og da vi i det hele taget her bevæger os paa et Omraade, der interesserer en ganske overordentlig Mængde Mennesker i alle Samfundslag, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne foreslaa, at vi ser lidt paa Sagerne i et Udvalg.

Bindslev: Til Loven om Dæmpning af Radioforstyrrelser knytter der sig jo en betydelig og en stadig stigende Interesse, alt som Antallet af Radiolyttere stiger her i Danmark. Vi er nu stærkt paa Vej mod de 600 000 licensbetalende Radioapparater. Den Lov, der nu har været gældende i 5 Aar, har paa mange Maader virket tilfredsstillende, selv om det er rigtig, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen anførte, at man inden for Radiokredse kunde ønske sig en Udvidelse af Loven, saaledes at der inden for et givet Tidsrum blev paalagt alle Ejere af Motorer Pligt til at foretage disse støj dæmpende Foranstaltninger. Det Parti, jeg tilhører, er imidlertid tilfreds med, at man paa nærværende Tidspunkt ikke er gaaet videre. Der er allerede naaet betydelige Resultater ved den Lov, vi for Tiden arbejder med, samtidig med at der er taget de fornødne Hensyn til Samfundsinstitutioner og Institutioner af anden Art, for hvilke det vilde være forbundet med store Bekostninger og Ulemper, hvis de skulde foretage disse støj dæmpende Foranstaltninger.

Vi kan derfor tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form, men deltager naturligvis gerne i en Udvalgsbehandling som foreslaaet.

Steen: Vi er enige i den Begrundelse, der af den højtærede Minister er givet for at forlænge denne Lov. Der er et Par Ting, som det maaske var rimeligt at benytte Lejligheden til nærmere at undersøge, om der burde ske en Ændring med. Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om de gamle Motorer, og om man i Bestræbelserne for at dæmpe Nyinstallationerne gør, hvad der er muligt i denne Retning. Men jeg forstaar jo nu, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg, og dér vil der saa blive Lejlighed til at underkaste ogsaa disse Ting en nærmere Prøvelse.

Drachmann: Det er jo udmærket, at man nu har en Lov, der tilsigter at hindre

Motorer og andre Maskiner i at genere Radioapparater. Men jeg vil gøre mig til en beskeden Talsmand for, at vi ogsaa fik Lovgivningsbestemmelser, der hindrede Radioapparater i at genere Menneskene. Jeg ved godt, at der er Politiforbud og saadan noget i den Anledning, men alle, der kender moderne og for Resten ogsaa gamle Beboelsesejendomme, ved jo, at den Terror, Højtalerne udøver fra Naboeligheder og Lejligheder over og under, er i Færd med at undergrave enhver Hygge, Fred og Ro i Hjemmene.

Jeg henstiller til den højtærede Minister, at vi faar et Paabud om støjfri Højtalere.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Jeg takker samtlige Ordførere for den Velvilje, hvormed de har modtaget Lovforslaget.

Socialdemokratiets Ordfører udtalte, at det var et almindeligt Ønske inden for Lytternes Kreds at faa en Tidsbegrænsning med Hensyn til Støjdæmpningen af de gamle Motorer. Dette Spørgsmaal har jo tidligere været fremme under Forhandlingerne om Støjloven, og det er mig bekendt, at der inden for Lytternes Kreds næres Ønske om, at man inden for et eller andet Aaremaal gaar over til at paalægge de tilbageværende ældre Motoranlæg støj dæmpende Foranstaltninger paa Ejers Bekostning. Det er imidlertid et almindeligt anerkendt Princip i dansk Lovgivning, at den, der kommer først i Henseende til Tid, har en bedre Ret end den, der kommer senere. Da Rigsdagen i Fjor vedtog Stærkstrømsloven, blev dette Princip ogsaa godkendt dér, idet denne Lovs § 4 udtrykkeligt fastslaar, at der i Tilfælde af, at der opstaar Forstyrrelser, skal træffes de nødvendige Foranstaltninger til Afhjælpning heraf, men saaledes at de dermed forbundne Omkostninger som Hovedregel skal afholdes paa det nye Anlægs Bekostning. Jeg anser det for uheldigt, om man i en Lovgivning som denne gaar paa tværs af i øvrigt paa tilsvarende Omraader almindeligt anerkendte og anvendte Regler.

Jeg vil føje til, at man kunde tænke sig, at en saadan Ordning ogsaa vilde afstedkomme aabenbare Urimeligheder. En Lovbestemmelse om, at enhver ældre Motor, altsaa en Motor, som er anskaffet, før Loven traadte i Kraft i 1931, og som virker forstyrrende for Radiomodtagning, skulde kunne kræves støj dæmpet paa Ejers Bekostning, vilde f. Eks. kunne medføre den Konsekvens, at Ejeren af en afsides liggende